

*Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!*

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 02/10/2023*

\*\*\*\*\*

## **PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC**

### **Phần 3 Chương 3**

### **KHUYẾN TẤN HÀNH GIẢ NỖ LỰC**

#### **(BÀI SÁU)**

Hòa Thượng nói: ***“Hằng ngày, chúng ta phải tự kiểm điểm, thúc liễm chính mình để khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm của chúng ta không trái với lời giáo huấn của Phật”***. Nhà Phật nói: ***“Thời kỳ Mạt pháp tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng”***. Cát sông Hằng rất mịn, một hạt cát thường có thể nghiền thành bảy hạt cát sông Hằng. Thời kỳ Mạt pháp, có vô cùng nhiều tà sư nói pháp, chúng ta rời xa giáo huấn của Phật Bồ Tát thì chúng ta liền sẽ rơi vào tà tri, tà kiến.

Hòa Thượng từng nói: ***“Chúng ta có nguy cơ rơi vào tà tri, tà kiến đến 99,9%”***. Chúng ta rất khó để phân biệt tà tri, tà kiến. Hòa Thượng nói: ***“Tà tri, tà kiến giúp chúng ta thỏa mãn dục vọng, thỏa mãn tập khí của mình”***. Người thế gian thường nói nhờ Phật mà họ mua may bán đắt hay có người cho rằng, họ tu hành tốt nên họ mở được nhiều cửa hàng, họ mở được đạo tràng lớn đây đều là những lời tà tri, tà kiến. Người xưa đã nói: ***“Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”***. Phật Bồ Tát không giúp chúng ta thỏa mãn dục vọng, chỉ Ma mới giúp chúng ta thỏa mãn dục vọng, tăng thêm tập khí. Phật Bồ Tát giúp chúng ta tăng thêm trí tuệ, giảm nhẹ tập khí. Hòa Thượng nói: ***“Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm ngày ngày giảng Kinh nói pháp, chưa từng mở đạo tràng, dẫn chúng cộng tu”***. Ngày ngày, Phật giảng Kinh, nói pháp giúp chúng sanh phá mê khai ngộ, thức tỉnh. Hòa Thượng nói: ***“Đạo tràng nhỏ thì phiền não nhỏ, đạo tràng lớn thì phiền não lớn”***. Việc quản lý phí vận hành, ăn uống, sinh hoạt của một đạo tràng rất phức tạp.

Hòa Thượng nhắc: ***“Hằng ngày, chúng ta phải kiểm điểm, hạn chế chính mình”***. Việc chúng ta phải hạn chế chính mình rất quan trọng. Hằng ngày, chúng ta muốn mọi việc có kết quả tốt hơn một chút thì đó là chúng ta đã vọng tưởng. Chúng ta làm đúng theo lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chắc chắn kết quả sẽ tốt. Chúng ta khởi một niệm mong việc tốt hơn thì chúng ta đã khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Tổ Ấn Quang nhắc nhở chúng ta: ***“Một phần tâm thành kính thì được mười phần lợi ích, mười phần tâm thành kính thì được mười phần lợi ích”***. Thầy Định Hoằng nói: ***“Vậy nếu chúng ta có một ngàn, một vạn lần tâm thành kính thì sao!”***. Chúng ta có một phần tâm thành kính mà chúng ta muốn có mười phần lợi ích thì chúng ta đã

vọng tưởng. Việc này rất vi tế, nếu chúng ta không được nhắc nhở thì chúng ta sẽ không nhận ra!

Thời hiện đại, những quan điểm tà tri, tà kiến len lỏi vào tư tưởng của cả những người học Phật, người làm giáo dục. Có đạo tràng lấy tên là “*Vô Lượng Thọ*” nhưng ở tầng dưới họ bán đủ các loại hải sản khô. Tôi khuyên họ nên ngừng bán vì đây là họ đang gián tiếp sát sinh. Một thời gian sau, tôi quay trở lại nơi đó thì tôi thấy họ vẫn bán hải sản và bán thêm rượu. Tôi chỉ là một “*cư sĩ quèn*”, nhiều người danh cao tiếng tốt đến đó nhưng họ cũng không khuyên họ ngừng bán.

Có người khuyên tôi nên luyện pháp giống như họ để không bị bệnh tật, hiện tại, rất nhiều người cũng tin theo pháp đó. Sắc mặt của người khuyên tôi nên luyện pháp đó rất bơ phờ, không có sức sống, gia đình của họ gần như tan nát nhưng họ vẫn đang sống trong ảo tưởng. Chúng ta không thể thay đổi định luật Sinh - Lão - Bệnh - Tử, Nhà Phật dạy: “***Thân phải động, tâm phải tĩnh***”. Hằng ngày, tâm chúng ta động, thân chúng ta không động vậy thì chúng ta không thể không bị bệnh! Chúng ta không vận động thì cơ thể của chúng ta sẽ bị tắc nghẽn, sẽ sinh bệnh. Hòa Thượng từng nói, ngày trước, người xưa nấu cơm bằng bếp củi, họ dùng miệng thổi lửa nên huyết áp điều hoà, ổn định, không có người bị bệnh về huyết áp.

Phật đã dạy tất cả những điều cần thiết cho chúng ta. Người thế gian dạy chúng ta bằng vọng tưởng, những điều này chỉ giúp chúng ta tạo ra những kết quả tạm thời, giả tạm. Hằng ngày, chúng ta phải kiểm điểm, thúc liễm khởi tâm động niệm, lời nói, việc làm, chăm chỉ học tập thì chúng ta mới không cô phụ Phật Bồ Tát, cô phụ chính mình. Chúng ta không nỗ lực, tinh tấn, rèn luyện thì chúng ta đang bạc đãi, ruồng rẫy chính mình!

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta có thân người, được nghe Phật pháp đây là duyên phận vô cùng hy hữu, vậy tại sao chúng ta không nỗ lực học tập? Trước mặt chúng ta chỉ có hai con đường, con đường thứ nhất là Thiên đường, con đường thứ hai là Địa ngục. Vì sao chúng ta không đến Thiên đường mà chúng ta lại đi vào Địa ngục?***”. Chúng ta làm trái với giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền thì chắc chắn chúng ta phải vào Địa Ngục và ngay trong cuộc sống hiện sinh, chúng ta sẽ phiền não. Sau khi chúng ta hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” thì tâm chúng ta luôn bất an. Chúng ta xa lìa “*năm dục sáu trần*” thì tâm chúng ta sẽ an. Chúng ta mong cầu một thứ mà chúng ta chưa được thoả mãn thì tâm chúng ta rất bất an, sau khi được thoả mãn rồi thì chúng ta lại mong cầu những thứ khác. Dục vọng không bao giờ dừng lại, khi một dục vọng được thoả mãn thì chúng ta sẽ có dục vọng khác lớn hơn. Khi chúng ta đi siêu thị, chúng ta thường muốn mua những món đồ được tặng kèm quà đây là tâm chúng ta đã bị dẫn dắt bởi dục vọng, nếu chúng ta xác định: “*Cho chúng ta cũng không lấy!*” thì tâm chúng ta sẽ bình lặng.

Khi tôi học 1200 chuyên đề, tôi mặc áo trắng, sau đó, khi chúng ta học “**Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục**”, tôi chỉ mặc bộ đồ vest này, có người nói, họ sẽ tặng tôi thêm nhiều bộ vest khác, đây là tâm họ bao chao, xao động, tôi chỉ mặc một bộ này nên tôi cảm thấy tâm rất an. Giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền luôn dạy chúng ta phải hạn chế thấp nhất dục vọng của chính mình. Nhà Phật nói: “**Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định**” hay người xưa cũng nói: “**Người phước ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước**”. Chúng ta chỉ cần tích cực tạo phước là được! Chúng ta tạo phước bằng cách, chúng ta khởi tâm động niệm là nghĩ đến việc cho đi vô điều kiện, cho đi tất cả những gì mình có thể cho đi.

Hòa Thượng từng kể, có người đi xem phong thủy, thầy phong thủy phán rằng gia đình họ, mọi thứ đều tốt chỉ có điều là gia chủ chưa có phước. Hòa Thượng nói: “**Thay vì chúng ta dùng tiền đi xem Thầy phong thủy thì chúng ta dùng tiền làm lợi ích chúng sanh để tạo phước là được rồi!**”. Trước đây, tôi làm việc ở một công ty, một lần, công ty mời Thầy phong thủy từ nước ngoài về, chi phí tốn nhiều nghìn đô-la, Thầy phong thủy phán rằng, họ phải kê một chiếc tủ ở trước cửa phòng họp, sau khi mọi người đi vào cửa phòng họp thì họ sẽ rẽ thành hai nhánh để đi vào trong phòng họp, công ty làm theo lời Thầy phong thủy nhưng cuối cùng họ vẫn phá sản. Chúng ta càng cho đi thì chúng ta sẽ càng có nhiều phước báu, chúng ta có phước báu thì chúng ta sẽ có nhiều tài vật, chúng ta càng có nhiều thì chúng ta càng phải cho đi nhiều. Niềm vui của sự cho đi là niềm vui chân thật. Niềm vui của sự thỏa mãn “**danh vọng lợi dưỡng**” là niềm vui giả tạm, sau niềm vui đó là sự bất an, phiền não. Người xưa nói: “**Tự tác tự thọ**”. Tất cả đều do chúng ta tự mình làm tự mình chịu.

Hòa Thượng nói: “**Thời kỳ hiện đại có rất nhiều tai nạn, chúng ta rất khó tránh được những tai nạn này, tu học chính là phương pháp giúp chúng ta tránh được tai nạn. Chúng ta nỗ lực tu học thì chúng ta không những giúp được chính mình mà còn giúp được chúng sanh tránh khỏi tai nạn. Chúng ta không thể không chăm chỉ, nỗ lực!**”. Ngày hôm qua, ở Sóc Trăng, gần 40 con trong đó có 1/3 các con là người dân tộc được đến học văn hoá truyền thống, chuẩn mực làm người. Ở Hoà Phú, có 80 con đến học, các con được học tập văn hoá truyền thống, được tiếp nhận lời dạy của Phật Bồ Tát, được tránh xa tivi, điện thoại, không đi bắt cua ốc, không phá làng xóm, các con đã được trải qua một ngày thanh tịnh, buổi chiều các con được tặng rau sạch, tất cả các con đều “**vui như tết**”! Chúng ta chỉ cần nỗ lực một chút thì chúng sanh có được những lợi ích thiết thực, thay vì chúng ta lãng phí ngày chủ nhật để vọng tưởng thì chúng ta và các con được trải qua một ngày thanh tịnh. Chúng ta tu học là chúng ta giúp chính mình và xã hội tránh được tai nạn.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chịu khổ, chịu nạn cũng không sao nhưng chúng ta không thể nhìn chúng sanh chịu khổ, chịu nạn! Tại sao chúng ta chưa nỗ lực để giúp đỡ chúng sanh?**”. Đây là câu nói của một vị Đại Bồ Tát. Tôi cảm thấy rất hạnh phúc khi nhìn thấy người của chúng ta giảng bài cho các con.

Chúng ta giúp chúng sanh cũng chính là chúng ta đang hoàn thiện chính mình, đang giúp chính mình. Người xưa nói: “**Tự độ giúp độ tha. Độ tha giúp cho tự độ**”. Chúng ta tự tu, tự sửa để chúng ta giúp người, chúng ta giúp người cũng chính là chúng ta đang hoàn thiện chính mình. Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh ngày nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên**”. Chúng sanh ngày nay chỉ thích nghe những lời giúp họ thỏa mãn “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta nhất định phải cầu học vấn, khai trí tuệ, nâng cao phẩm đức của chính mình**”. Chúng ta muốn giúp chúng sanh thì chúng ta phải học để nâng cao trí tuệ, đức hạnh. Chúng sanh nhìn thấy đức hạnh của chúng ta họ sẽ cảm động, họ bị nhiếp phục thì họ sẽ nghe lời, làm theo chúng ta. Trong “**Đệ Tử Quy**” nói: “**Thế phục người, người không phục. Lý phục người, tâm mới phục**”. Chúng ta phải chính mình hoàn thiện, nâng cao trí tuệ, đức hạnh để giúp đỡ chúng sanh, chúng ta tích cực giúp chúng sanh là chúng ta đang tích cực giúp cho chính mình. Chúng ta y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền là chúng ta đang trải qua đời sống của các Ngài.

\*\*\*\*\*

### ***Nam Mô A Di Đà Phật***

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!*

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*